

Диктаторъ съ неограниченѣ власть по за 6 мѣс. Римляне-ти ако и да мирясахъ съ Тарквинія, и въ войны съ околны-ты народы все траяхъ. Плебеи-ти, принудени да ся бѣжѣть противъ непріятели, не могли да работятъ земи-ты си, а отъ военни-тѣ плѣчкѣ не имѣ давали никакъ дѣль, оттова задолжнѣли; а Римскій законъ давалъ займодавцу правдинѣ да може съ дѣлжника си да работи като съ робъ. Плебеи-ти искали да ся уничтожи тоя законъ; и въ откаѣ-видѣли, че иѣма ни да гы чуюжть, тіи оставили Римъ и бѣгали на близнѣкъ една планинѣ, нарѣченѣ Священни-Патриціи-ти, уплашени, принудили ся да удовлѣтворять ис-каніе-то на Плебеи-ты, а при това дозволили имъ да си имѣть и Трибуны (настойницы), кои-то да гы бранять отъ насилия-та отъ Консулы-ты и Сената. 493 л.

Наскоро ся случи да си покажїжть Трибууни-ти си-дѣл-тѣ. Въ Римъ станжало гладъ; младый Патрицій Марко Коріоланъ подучилъ Сената скажпо да продавать наро-ду хранн-тѣ, коя-то дохождала извѣнѣ; Трибууни-ти за то-ва го повыкали да даде отговоръ прѣдъ народный сѫдъ, и Коріоланъ принудилъ ся да бѣга изъ Римъ. Той побѣг-нѣлъ при Волскы-ты, кои-то подвигнѣлъ и повелъ възъ Римъ. Никой несмѣялъ да го вѣспре. Най-сѣтнѣ дошли въ логора майка му и жена му, та го умолили, да пожали о-течество-то си. »Ты избави Римъ, » казаль Майци си, » иѣ изгубувашь сына си. » И наистинѣ, казвать, че го убили ядосани-ти Волскы.

ДЕЦЕМВИРИ.

§. 33. — До това врѣмѧ Римляне-ти иѣмали никаквъ писанъ законъ, за то сѫдіи-ти, кои-то ся избирали измеж-ду Патриціи-ты, сѫдили по старый обычай, по свое благоразуміе и чasto за своїхъ ползж. Плебеи-ти, кои-то тег-дили отъ таково сѫденіе, зели да искать да ся напишїжть